

Beste vrienden,

De Bijbelse teksten vandaag, zowel uit het Oude als het Nieuw Verbond, spreken over Zachtmoedigheid, mildheid, nederigheid, bescheidenheid en gulhartigheid of gratuïteit. Niet direct de hoogste waarden die door de meeste van onze tijdgenoten nagestreefd wordt in een competitieve samenleving. Spontaan zal men zachtmoedigheid, mildheid etc... verbinden met de indruk dat een zachtaardig iemand een zwak iemand is. Zwakheid en terughoudendheid begrepen als ingegeven door angst, onkunde of incompetentie.

Niets is minder waar. Zachtmoedigheid, mildheid, gecombineerd met verstand, competentie en wijsheid, maakt dat soort mensen vaak erg geliefd. En wat meer is, zegt de wijze Jezus Sirach uit de eerste lezing: het opent hen tot "de kennis van God".

Zalig de zachtmoedige, lezen we bij Matteus in de Bergrede. Want zij zullen het land bezitten. Dat wil zeggen dat in de zachtmoedige Gods belofte aan Abraham, Isaak en Jacob gerealiseerd wordt: de belofte van het land. Welk land zullen zij binnentrekken en in bezit krijgen? het Rijk Gods, natuurlijk. Niet zo met de hooghartige en de hovaardige. Bij Lucas lezen we in Maria's Magnificat dat God hen juist van hun tronen zal stoten. Voor hen blijft het Rijk Gods ontoegankelijk. Omdat zij minachtend neerkijken op zachtmoedigheid en nederigheid.

De weg naar de zachtmoedigheid en de mildheid, is een thema dat we bij vele, om niet te zeggen bij alle grote heiligen in onze christelijke traditie terugvinden. En zij spreken uit ervaring. Centraal gaat het dan steeds om nederigheid, steeds gelinkt aan armoede, omdat armoede (en ik bedoel niet miserie) het hart ontvankelijk maakt, uit nood. Niet om niet biedt de Kerk ons vandaag na de wijsheidswoorden van Jezus Sirach, een lering aan van Jezus over de nederigheid.

Zijn parabel gaat –zoals wel vaker- ook over hemzelf. Hij die zich de laatste plaats toemat (op het kruis van de vernedering) werd door God hoogverheven op het bruiloftsfeest; het feest van het nieuwe Verbond. En hier verwijst ook de tweede lezing naar, de Hebrëënbrieff: wij mogen het Hemelse Jerusalem naderen waarin Jezus ons opwacht.

Maar hiermee wordt een andere relevante vraag niet beantwoord: hoe word je nu een nederig en zachtmoedig persoon? Sint Franciscus van Assisi geeft ons hierover een belangrijke lering. Hij schreef meer dan eens aan een medebroeder die het echt niet meer zag zitten met de zondige uitpattingen van sommige van

zijn medebroeders, dat dit soort van kwalijke en pijnlijke confrontaties, een zegen zijn. En wel om de volgende redenen. Alleen in dit soort van confrontaties kom je te weten of je echt geduldig en nederig bent. De manier waarop je erop reageert onthult immers je echt innerlijke ingesteldheid. Kan je die personen geduldig liefhebben, zelfs als ze je tegenspreken, schofferen en onrecht aandoen? Reageer je geduldig zonder je boos te maken, dan weet je dat je nederig van hart bent. En dat is een grote gave om dankbaar te zijn: in staat zijn uit genegenheid de ander je wang toe te keren. En dit in plaats van terug te slaan. Alleen dat kan het geweld en de dynamiek van het kwaad stoppen. Volgens Franciscus en alle grote heiligen kan je maar op deze weg groeien door je dagelijkse persoonlijke omgang met Jezus, die ons leert om in alles lief te hebben en te dienen, om niet. Amen.